

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1906.

Выдано 20. Марта.

Ч. V.

Ч. 22.

Ч. 1457. Въ справѣ акціи противъ намѣреной ustawy о разводахъ католическихъ союжествъ.

Подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства письмо котре одержалисьмо зъ Апост. Нунціатуры въ Вѣднѣ:

Nuntiatura Apostolica. — Viennae, die 11. Februarii 1906. Nr. 1932. —

Motionem aequae scandalosam atque iniquam, qua Dei hostes modo opinionem publicam turbare, decipere atque prevertere student circa sanctitatem et indissolubilitatem sacramenti Matrimonii rite contracti, Dominatio Tua Illustrissima ac Reverendissima non ignorat. Motioni huic iidem hostes coniungunt agitationem quamdam iniquiorem etiam, qua fideles catholicos in errorem inducere intendunt eisque persuadere rem suam perversam ab ipsis catholicis quoque multum approbari; aferrunt in testimonium „tot milia catholicorum“, qui aut male nupti — vel licentiae cupidi voluntarie, aut in rebus fidei male instructi, vel timidi terrore coacti petitioni sua nomina subscripserunt. Hos omnes ab hostibus male deceptos, prohi dolor, naufragium conscientiae atque fidei passos esse multum dolemus!... Quae agitatio universa ab hostibus ordinis et religiosi et socialis et politici dolose instructa eo dirigitur ut persuadeant dominis in gubernatione status occupatis, sic dictam „publicam opinionem“ in imperio Austriaco desiderare et velle dissolubilitatem matrimonii publica lege sancitam. Iam munus et officium mihi in hoc imperio catholico Austriae a Divina providentia concreditum cogunt me enixe rogare Dominationem Tuam Illustrissimam ac Re-

verendissimam, ut omnia quam primum adhibeat remedia quae Dominatio Tua Illustrissima ac Reverendissima necessaria atque utilia habebit; quibus ex una parte quidem fideles bene de re urgentissima instruantur, ex altera vero parte gubernium politicum intelligat et quasi manibus palpare queat, Austriam catholicam non modo non consentire cum hostibus throni et altaris in re matrimonii, verum omnino firmiter stare a parte catholicae fidei contra quoscumque hostes. Certa quaedam remedia adhibenda equidem nolo Dominationi Tuae Illustrissimae ac Reverendissimae proponere: Appellare tantum cupio ad munus pastorale zelumque Dominationis Tuae Reverendissimae, iterum iterumque enixe rogans, ut quam primum Ipsa aliquid agat in re tam gravi atque urgente. Persuasum habeat Dominatio Tua Reverendissima meo me muneri non defecturum omnique modo, quem munus mihi concreditum suppeditabit me adiuturum conatus Dominationis Tuae Illustrissimae ac Reverendissimae. Qua in re non solum secundum litteras Encyclicas Leonis XIII. de matrimonio christiano, sed etiam ex mente Summi Pontificis gloriose regnantis Pii Papae X. egisse puto. Praesentes litteras ad omnes Metropolitanos Ep. in imperio Austriaco existentes mitto, simulque rogo ut Dominatio Tua Illustrissima ac Reverendissima easdem quam primum communicet cum suis suffraganeis, qui eas publicandas curent in actis suis dioecesanis (Diöcesanblatt), quo melius innotescant tum universo Clero, quum fidelibus dioeceseos omnibus. Verum Nos omnes instare oportet non solum strenuo labori, sed multo etiam magis orationi ferventi, ut intercedente Beatissima Virgine Maria Immaculate concepta, Sacratissimum Cor Jesu Salvatoris et Iudicis nostri concedat bonis quidem lumen et robur ad defendenda iura fidei nostrae, Christi vero et Ecclesiae suae hostibus gratiam et bonam voluntatem ad resipiscendum, ne sero sentiant quam vere dicat rex et Propheta David psalmo II. v. 1—4. Uberrimam Dei benedictionem Dominationi Tuae Reverendissimae apprecans, persisto Dominationi Tuae Illustrissimae ac Reverendissimae addictissimus.

J. di Belmonte

Nuntius Apostolicus m. p.

Кромѣ того отрималисьмо слѣдуючу вѣдѣзвѣ:

„Католицкій Народѣ!“

„Вороги при роботѣ, щобы по́дѣрвати въ основѣ Твою силу и щобы тымъ способомъ могли тымъ легше запанувати надъ Тобою. Вѣльнодумне жидѣвство и его тайнѣ масоньскѣ товариства зазначили вже доволѣ и то въ яркій спосѣбъ свою деструктивну роботу на поли такъ господарскѣмъ якъ духовнѣмъ.

Теперь завзяли ся они, щобы нанести на Тебе новый ударъ. Противники, що по́дѣ кличомъ за такъ званою реформою подружѣя увивають ся по краю, хотятъ:

1) Щобы католицке супружество можна розвязати въ кождѣмъ часѣ и щобы супруги могли розѣйти ся по́сля своего уподобаня, та щобы могли заразъ потѣмъ заключити инше супружество.

2) Щобы мѣжь жидами а христїянами можна було заключати супружество въ кождѣмъ часѣ, понеже дотеперѣшне право забороняе подобнаго рода мѣшане супружество.

Що стане ся, коли противникъ осягне свою цѣль?

Число легкодушно заключенныхъ супруществъ буде збѣльшати ся, бо ничо не буде вже здержувати супруговъ, щобы они по вѣсьмохъ дняхъ розѣйшли ся. Коли родичи будуть заключати подруже одно по другѣмъ, то дѣти найдуть ся въ незавиднѣй долѣ и чимъ бѣльше буде дѣтей зъ рѣзнихъ супруществъ въ однѣй родинѣ, тымъ гѣрше буде мати ся справа ихъ вихованя.

Еще частѣйше, нѣжъ се до теперѣ дѣе ся, будутъ супруги одно другого легкодушно опускати, бо они будутъ могли инше супружество, що имъ выдасть ся приємнѣйшимъ, заключити; передовсѣмъ опущенї женщины будутъ мусѣли терпѣти сумну долю ошуканыхъ. Постарѣла женщина не буде могла тогды числити на правну охорону свого подружа и черезъ те найде ся дуже часто въ наибѣльшѣй нуждѣ.

Всѣ краѣ, де заведено подобнї права, що ихъ домагають ся такъ званї реформаторы супружества потерпѣли тї нещаснї наслѣдки: число розвязаныхъ супруществъ збѣльшило ся въ переражающїй спосѣбъ — виховане дѣтей погѣршило ся на шкоду державы и загалу суспѣльности, бо въ рѣзнихъ родинахъ заключали родичи 4 и 5 а навѣть 10 разѣвъ супружество.

Есть се неоспорима правда, що теперѣшне право дотыкае тяжко неодного мужа и неодну жѣнку, наколи ихъ подруже окажется нещаснымъ, бо се право забороняе заключати друге супружество, якъ довго жїе друга сторона. Справдѣ мусить бути спѣвчуте для ихъ недолѣ. Було-бы однакъ нерозумнымъ посвятити задля сихъ поодинокихъ случаѣвъ о много бѣльше и важнѣйше добро, добро загалу.

Огляднї мужѣ тыхъ державъ и вѣроисповѣданъ, що посѣдають свободу розводѣвъ, высказувались все противъ розвязуваня супруществъ и противъ сихъ правъ, що ихъ собѣ желаютъ т. зв. реформаторы супружества. Такъ сказавъ великїй Гледстонъ, котрый не бувъ католикомъ: „Розвѣдъ полученый зъ позволенемъ на заключене нового супружества нищить родину въ корени и пни“. Президентъ пѣвнѣчної американьской республики Теодоръ Рузвельтъ протестантъ, выдавъ такїй осудъ на пѣдставѣ численно розвязаныхъ супруществъ въ Америцѣ: „Легкѣсть розводу есть зѣпсуетемъ для народа, проклятемъ для суспѣльности, небезпеченствомъ для рѣднѣ, жереломъ нещастя для супруговъ, пѣддержкою необычайности, злою рѣчею для мужчинъ а ще гѣршою для женщинъ. Подобно высказавъ ся великїй ученый правникъ Савинъ, рѣвножъ протестантъ и богато иншихъ ученыхъ и знатныхъ мужѣвъ. Сї глядячї далеко мужѣ, котрыхъ значене не могутъ оспорювати навѣть, т. зв. реформаторы подружа, напятнували супружескїй розвѣдъ пятномъ великой шкоды для родины и державы, а тымъ самымъ выставили якъ найкрасше свѣдоцтво для права, яке истнуе у насъ.

И мы малибысьмо бути такъ нерозумными, щобы замѣняти добрї права на злї?

Не можемо бути христіянами, если вѣдступимо вѣдъ науки Христа. А Вѣнъ учивъ: **Иже аще пѣстнѣтѣ женѣ своѣю и ѡжени́тсѣя ѡно́ю, прелюбѣы творѣтѣ на ню: И аще женѣ пѣстнѣтѣ мѣжѣ, и посѣдѣтѣ за ѡно́го, прелюбѣы творѣтѣ** (Ев. Марко 10 11, 12). Не можемо звати ся христіянами, если покинемо науку Апостола народѣвъ, котрый каже: **И ѡжени́вшымсѣя завѣщавѣю, не а́зѣ, но Гдѣ, женѣ ѡ мѣжѣ не развѣчатисѣя: Аще ли же и развѣчѣтсѣя, да прибѣдѣтѣ безбѣчна, ѡли да смири́тсѣя съ мѣжемъ своимъ: и мѣжѣ женѣ не ѡпѣщѣти** (1. Кор. 7. 10, 11) — и знова: **Ибо мѣжѣтѣя женѣ живѣ мѣжѣ привѣзана ѣсть закономъ: а́ще ли же ѡумрѣтѣ мѣжѣ ѣѣ, развѣшѣтсѣя ѡ закона мѣжескагѡ. Тѣмже о́убо живѣ същѣ мѣжѣ прелюбѣдѣйца бѣвѣтѣ, а́ще вѣдетѣ мѣжѣкѣ ѡномъ: а́ще ли ѡумрѣтѣ мѣжѣ ѣѣ, свободѣна ѣсть ѡ закона, не бѣти ѣѣ прелюбѣдѣйцѣ, бѣвшей мѣжѣ ѡномъ** (Римл. 7. 2, 3).

Тѣ яснѣ слова доказують кождому, хто хоче видѣти, якѣ противною науцѣ Христа ѣ розрывѣ супружества, они доказують, що Церковь не може розвѣзати важно заключеного супружества и она николи не розвѣзала важно заключеного супружества.

Христіяне! Борѣмъ ся противъ сего удару, що запропащуѣ святѣсть Вашоѣ родины и Вашого дому, що пѣдкопуѣ моральну и народну силу Вашого народу! Кличте прѣте до всѣхъ сѣхъ послѣвъ, що ещѣ не здѣлѣлись невѣльниками-рабами ворогѣвъ народу и посвѣдчѣть имъ Вашими пѣдписами на тѣмъ листѣ, що Вы вѣдъ нихъ домаѣтѣся обороны права, котре хоронѣть католицке супружество. Звертайте всюду увагу на сѣѣ нападѣ, що грозѣть христѣянъскому народови.

Прѣчь зъ реформѣю супружескою! Она не маѣ ничего бѣльше на цѣли якѣ лишѣ впрѣводити вѣ житѣ страшнѣ право на знищенѣ святоѣ супружѣѣ звѣзи! **Нарѣдѣ жѣлаѣ собѣ нерозрѣваѣме и не даюче ся розлучѣти супружество, охорону своѣѣ родины, вѣховѣния своѣѣ молодежи и своѣѣ моральной силы!**

К а т о л и ц к ѣ й ц е н т р а л ь н ы й к о м и т е т ь :

Президентъ: **Ернѣсть Гр. Сѣльва-Тарука**, тайн. рад. и посолъ до Рады держ.; **І. Вицѣпрез. Фердинандъ Гр. Траутмансдорфъ**, посолъ до Ради держ.; **ІІ. Вицѣпрез. Монс. Дрѣ Францъ Шѣндлеръ**, сов. дв. и просесоръ Унив.; **Генер. серк. Дрѣ Альбинъ бар. Спѣнетте**; **Дрѣ Едвардъ кн. Аверспергъ** (Сольногородъ); **Дрѣ Георгъ Карѣчь**, ректоръ Семинар. (Зара) **Людвикъ Деанъ**, мѣт. урядникъ (Триѣсть); **Августъ Кеметтеръ**, директоръ (Вѣдѣнь); **Фердинандъ кн. Зденко Лѣобковицъ**, членъ палаты панѣвъ, тайн. рад. (Бѣлинъ, Чехи); **Дрѣ М. Маиръ**, проф. унив., директоръ арх. нам. (Інномѣсть); **Дрѣ Францъ бар. Морсей**, посолъ до рады держ. (Градець); **Іосифъ риц. Негрѣ**, крылошанинъ при церкви Св. Стефана (Тридѣнтъ); **Адольтъ Ромбергъ**, членъ палаты панѣвъ, начальникъ автоном. (Форальбергъ); **Павло кн. Сапѣга**, рад. намѣстн., посолъ до рады держ. (Лѣвѣвъ); **Дрѣ Іванъ Шустершицъ**, посолъ до рады держ. (Любляна); **Іоаннъ Шѣхъ**, поч. крылошан., парохъ у Вѣдни (Лѣвѣвъ); **Дрѣ Ярославъ Гр. Тунъ**, (Морава); **Максимѣліанъ бр. Вѣтѣнггофъ-Шелль** (Вѣдѣнь).“

Подаючи до вѣдомости повыши письма, горячо просимъ и завзываемъ, щобы Всч. Духовенство безпроволочно заняло ся зѣбранемъ численнихъ пѣдписѣвъ противъ намѣреной реформы супружества католикѣвъ въ нашої державѣ. Пѣдписы належитъ умѣщати власноручно на аркуши паперу, на котрѣмъ зѣ горы належитъ зазначити цѣль пѣдписѣвъ въ слѣдуючій спѣсѣбъ: „Протестуютъ противъ намѣреной реформы супружества и домагають ся вѣдъ Высокои палаты послѣвъ въ Вѣдни еї вѣдкликаня.

Въ нашої конститутивной державѣ законодавство мае бути высказомъ волю народа, тожъ кожда душа католицка, безъ рѣжницѣ пола нехай спѣшитъ заявити свою волю въ справѣ супружества, що оно мае бути для католицкихъ горожанъ такимъ, якимъ установивъ его самъ Господь Богъ въ раю и Спаситель нашъ І. Хр., а не такимъ, якимъ хотять его мати реформаторы въ намѣренѣмъ законодавствѣ.

Зѣ огляду на велику вагу справы належитъ дѣлати въ тѣмъ взглядѣ ревно, поспѣшно и якъ найскорше, а найдалше до 5. цвѣтня с. р. прислати дотычній пѣдписы до Еп. Консистеріи, щобы зѣ вѣдси могли бути переслані центральному комитетови въ Вѣдни на адресу: Joh. Heindl, Kunsthandlung, Wien, I Stefansplatz N. 7 до парламентарного ужитку. Если вже кто выславъ речені пѣдписы прямо до комитету въ Вѣдни, то непотребуе сюда посылати тыхъ самыхъ пѣдписѣвъ, хіба що знайдуть ся нові, котрі еше не пѣдписали того протесту.

Въ лиці грозячого небезпеченства святости супружества, естъ нашимъ святымъ обовязкомъ якъ найчисленнѣйшими пѣдписами заманіфестовати нашу волю, а зѣ другои стороны такъ зѣ проповѣдницѣ якъ и въ приватныхъ розмовахъ поучати нарѣдъ о св. тайнѣ супружества.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 19. Марта 1906.

Ч. 23.

Ч. 1401 О устроюваню місії духовныхъ въ роцѣ 1906.

Якъ попередними роками, такъ и сего року взыває Еп. Ординаріать Всеч. ОО. Духовныхъ своєї Епархіи, щобы для помноженя славы Божои и для спасеня повѣренныхъ имъ душъ постарали ся устроювати місії духовні для нашего народа, а особенно въ тыхъ мѣстцевостяхъ, въ котрыхъ до теперъ не були устроювані такіи місії.

Протое взываемъ, щобы Всеч. ОО. Душпастырѣ, котрі намѣряють устроити въ роцѣ 1906 у себе місію духовну, найдалше до 15. Мая с. р. повѣдомили

посредствомъ Всеч. уряду деканального Еп. Консисторію, а заразомъ заявили, чи и якои підмоги на тую цѣль потребовати будуть.

Причѣмъ звертаєся увагу, щоби Всеч. ОО. Душпастырѣ просили Еп. Ординаріятъ о удѣлені участникамъ місії отпущу, силою власти данои въ такихъ случаяхъ Еп. Ординаріатови.

Въ мѣру фондѣвъ назначеныхъ на кошта устроєня місій духовныхъ, Еп. Консисторія буде удѣлювати запомоги на тую цѣль.

Всеч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ постарають ся, щоби особливо въ тыхъ парохіяхъ, где того зъ взгляду на станъ вѣрныхъ потреба заходить, місії духовні въ бѣжучѣмъ роцѣ устроєні були.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 8. Марта 1906.

Ч. 24.

Ч. 1630. Вѣдпущы при спосѣбности першого св. Причастія надані.

Святый Отець нашъ Пій Папа Х удѣливъ рѣшенемъ св. Конгрегаціи вѣдпущѣ зъ дня 12. липня 1905 при спосѣбности першого св. Причастія дѣтей та-
кѣ самі вѣдпущы, якъ вѣдъ бл. п. Льва Папы XIII зѣстали надані при спосѣб-
ности примиціи Священникѣвъ, а именно:

1) Повный вѣдпущъ для дѣтей, если по сповѣди (котра и днемъ впе-
редъ може вѣдбути ся) въ день першого своего св. Причастія побожно пѣсля на-
мѣреня св. Отця помолять ся;

2) повный вѣдпущъ для ихъ сродникѣвъ ажъ до третого степеня вклю-
чно, если вѣдправъ першого св. Причастія присутствують, Тайны св. пріймають и
такъ якъ высше помолять ся; и

3) вѣдпущъ 7 лѣтъ и 7 чотирьдесятницъ для всѣхъ Вѣрныхъ, котрі
хоть сокрушеннымъ сердцемъ на той вѣдправѣ суть притомні.

Всѣ тѣ вѣдпущы можъ и за помершихъ жертвовати.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемышль 17. Марта 1906.

Ч. 25.

Ч. 1663. Конкурсъ на опорожнену парохію Крукеничи дек. Мостиского.

Понеже канонично институованный на парохію Крукеничи дек. Мостиского
о. Діонизій Домбровскій, парохъ въ Выссовой дек. Бѣцкого, зрезигнувавъ зъ тои

парохіи, протое парохія Крукеничи розписує ся на конкурсъ зъ речинцемъ убѣгательства до дня 15. Мая 1906.

Убѣгаючи ся о тую парохію, винні прошеня свои заосмотреніи потребными свѣдоцтвами (особенно свѣдоцтвомъ зъ испытѣ конкурсового) внести посредствомъ уряду дек. до 15. Мая с. р. до Еп. Консисторіи.

Прошеня, котрі не виынутъ до 15. Мая с. р. до Еп. Консисторіи, не будутъ увзглядненіи.

Водъ Еп. Консисторіи
Перемишль, 17. Марта 1906.

ХРОНИКА.

Надѣленіи водъ Святѣйшого Отця Папы Пія Х. совершенными водпустами на вѣчній часы слѣдующій Церкви:

- Ч. 1367. Церковь въ Дубнѣ въ дняхъ: 1) св. В. М. Георгія, 2) Богоявленія Христоваго, 3) Воскресенія Господня.
- Ч. 1368. Церковь доч. въ Старой Соли, въ дняхъ: 1) св. Воскресенія, 2) Пресв. Евхаристіи.
- Ч. 1370. Церковь въ Тыравѣ волоскѣй, въ дняхъ: 1) Преп. Матери Параскеви, 2) Положенія Ризы Пресв. Богородицы.
- Ч. 1371. Церковь въ Вѣлькахъ мазовецкихъ, въ дняхъ: 1) св. В. М. Димитрія, 2) Покрова Преч. Дѣвы Маріи.
- Ч. 1369. Церковь въ Купновичахъ въ день Стрѣтенія Господняго.
- „ 1372. Церковь въ Рускомъ Селѣ въ дни св. Архистратига Михаила.
- „ 1373. Церковь въ Луковомъ въ дняхъ: 1) Всѣхъ Святыхъ, 2) св. В. М. Димитрія
- „ 1374. Церковь въ Глуднѣ въ дни Преп. Матери Параскеви.

До каноничной институціи завѣзваніи.

- Ч. 1391. О. Григорій Калиновичъ на парохію Долины дек. Бѣцкого.
- „ 1392. „ Андрей Пшепюрскій на парохію Тарнавка дек. Канчуцкого.
- „ 1567. „ Стефанъ Мацюракъ на парохію Порудню дек. Яворѣвского.

Презенты получили.

- Ч. 1507. О. Іоанъ Лисикевичъ на парохію Баранчицѣ дек. Самбѣрского.
- „ 1508. „ Василій Волошинскій на парохію Радружъ дек. Любачѣвского.

Ординар. школьними комисарями именованъ.

- Ч. 1349. О. Кипріянь Ясеницкій завѣдатель деканата и парохъ въ Балигородѣ на деканатъ Балигородскій.
- Ч. 1467. О. Григорій Пержило парохъ въ Кѣньскѣмъ на деканатъ Бирчанскій.
- „ 1499. „ Володимиръ Гинилевичъ завѣдатель деканата и парохъ въ Тисовой на дек. Нижанковскій.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили.

- Ч. 842. О. Антоній Венгриновичъ парохъ въ Смѣльной.
- „ 1170. „ Кипріянь Хотынецкій, катихитъ при ц. к. гимназіи въ Ярославю.

- Ч. 329. О. Володимиръ Мосевичъ парохъ въ Дворцахъ получилъ вѣдличія крылошанскій.

- Ч. 1664. О. Григорій Максимовичъ получилъ завѣдательство парохіи Крукеничи дек. Мостиского.

- Ч. 1525. Высоке ц. к. Намѣстничество розпорядженемъ зъ дня 26. Лютого 1906 Ч. 22063 продовжило дотацію зъ рел. фонда на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Гуссаковъ.

- Ч. 1624. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 8. Марта 1906 Ч. 23380 продовжило таку саму дотацію для сотрудника въ Чайковичахъ.

Брацтва тверезости зѣстали канонно установленъ при слѣдующихъ Церквахъ.

Св. О. Николая вел. Чудотворця въ Чашинѣ, св. Арх. Михаила въ Коровици, св. О. Николая вел. Чудотворця въ Ваповцяхъ, Пресв. Троицы въ Дрогобычи, Рождества Пресв. Богородицы на передмѣстю Лишнянскѣмъ, св. В. М. Георгія и св. В. М. Параскевіи на передмѣстю Завѣжнѣмъ, Преображенія Господа н. Спаса Иисуса Христа на передмѣстю Задворнѣмъ, св. Муч. Параскевіи и Собора Прес. Богородицы въ Грушовѣй, св. В. М. Димитрія въ Чорнѣй.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторіи.

Перемышль, 19. Марта 1906.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.